

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΝΙΚΕΣ

‘Ο μήνας αυτός εσημείωσε δυο σημαντικές νίκες που τις πανηγυρίζουμε με αληθινή περηφάνεια. ‘Η πρώτη αφορά την κατάληψη μιᾶς θέσης ἀπὸ γυναίκα στὸ ἀνώτατο ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο. ‘Η δεσποινίδα Μαρία Ἀμαριώτου διωρίστηκε μέρος τὸν Ἄνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. ‘Ο διορισμὸς τιμᾶ ξεχωριστὰ τὴν Κυβέρνηση τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, πὸν ἔδειξε ἔτσι πὼς εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὴν ἀνόητη πρόληψη τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου φύλου καὶ ἔρει νὰ ἐκτιμῆσει τὴν προσωπικὴν ἀξία.

‘Ο Σύνδεσμός μας νιώθει ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση γιὰ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ἀναγνώριση μιᾶς γυναικείας ἱκανότητας πὸν πρῶτος τὴ διέγινωσε καὶ τὴν παρουσίασε στὸ Ἀθηναϊκὸ κοινὸ στὴ περσινὴ μας δημόσια συγκέντρωση στὸ Κεντρικόν.

‘Η Δδα Μαρία Ἀμαριώτου, πὸν κατέλαβε τόσο γρήγορα χάρις στὴν προσωπικὴ τῆς ἀξία τὴν ἀνωτάτη θέση στὴν ἐκπαιδευτικὴ ἱεραρχία, γεννήθηκε σὲνα μικρὸ χωριουδάκι τῆς Κρήτης πὸν ἔχει μόλις 428 κατοίκους τὸ Καστέλλι Φοιρνῆς στὸ Μιραμπέλλο. Ἀφοῦ τέλειωσε τὸ διδασκαλεῖο τοῦ Ἡρακλείου, ὑπηρέτησε ἕξη χρόνια ὡς δασκάλισσα σὲ διάφορα δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ νομοῦ τῆς Ὠς τόσο μελετοῦσε καὶ στὸ σπίτι τῆς καὶ ἀφοῦ πῆρε τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου κατώρθωσε μὲ ὑπεράνθρωπες θυσίες καὶ ἀληθινὸ ἥρωϊσμὸ ἐκ μέρους τῆς νὰ μείνει τέσσερα χρόνια στὴ Γερμανία ὅπου φοίτησε σὲ διάφορα πανεπιστήμια. Ἀφοῦ ἐπέστρεψε ὑπηρέτησε ἕνα χρόνο στὴ Μέση Ἐκπαίδευση καὶ ἔπειτα βρῆκε καὶ τὸν τρόπο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ χωριὸ τῆς καὶ νὰ ἐξυψώσῃ πνευματικὰ τοὺς συγχωριανούς τῆς. ‘Η ἀδερφή τῆς δασκάλα καὶ αὐτὴ μὲ μιὰ δῆλωσὴ τῆς στὶς ἐφημερίδες ὑποσχέθηκε 1 0 βιβλία στὴν πρώτη λαϊκὴ βιβλιοθήκη τῶν χωριῶν καὶ τότε τὸ χωριὸ τῆς τὴν ἴδρυνε πρῶτον μὲνα προοδευτικὸν σύλλογον. Ἀπὸ τότε ἔδωσε στὸ ἔργο αὐτὸ τῆς ὀργάνωσης τῶν χωρικῶν ὅλη τὴν ψυχὴ τῆς καὶ ὅλη τὴν ἀγάπη τῆς. Ἐκανε διαλέξεις ἀπάνω σὲ θέματα πὸν τοὺς ἐνδιέφεραν, ὀργάνωσε συγκεντρώσεις καὶ ἑορτές, ἔδωσε μιὰ ἀφάνταστη ζωὴ στὸ μικρὸ χωριόν.

Μὰ ἕνα ἔργο ὠραῖο στὸ ὁποῖο δίνουμε ὀλοκληρωτικὰ τὸν ἑαυτὸ μας, δίνει πίσω μὲ τόκο ὅ,τι τοῦ δίνουμε. Πλουτίζει τὴν ψυχὴ μὲ τὸ ἐνθουσιασμὸ πὸν εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ νὰ ἔχει κάποια ἀξία ἢ ζωὴ. Καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Μαρίας Ἀμαριώτου γέμισε ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ. Κι ὅ,τι καταπιανόταν γινόταν στὰ χέρια τῆς ζωντανὸν καὶ ὠραῖον. ‘Ο λόγος τῆς ἄπλος, γλυκὸς γεμάτος καλωσύνη καὶ ἀγάπη ὅσες φορὲς ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ κοινὸ—καὶ φροντίσαμε ὅσο μπόρεσαμε νὰ δημιουργοῦμε τὶς εὐκαιρίες νὰκούεται—συγκινοῦσε καὶ ἐνθουσίαζε. Ἀλησιμόνητη ἔμεινε ὄσους τὴν ἀκουσαν ἢ τελευταία τῆς ομιλία στὸν ἑορτασμὸ τῶν Ἡρωϊδῶν τῆς Ἐπαναστάσεως πὸν ὀργάνωσε τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιον στὸν Παργασσό.

‘Η Μαρία Ἀμαριώτου δὲν εἶναι μονάχα σοβαρὴ

ἐπιστήμονας καὶ κοινωνικὴ ἐργάτρια. Εἶναι καὶ φεμινίστρια. Πιστεύει στὴν ἀνάγκη νὰ ἐξυψωθῇ καὶ ἡ γυναίκα στὴν Ἑλλάδα στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μὲ τὸν ἄντρα.

Ἀγκάλασε τὸν ἀγῶνα μας μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ πὸν τὴ χαρακτηρίζει καὶ τὸν βοήθησε μὲ τὸ θερμοῦ τῆς λόγο στὶς συγκεντρώσεις μας καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία πὸν τῆς παρουσιαζόταν.

Τελευταία εἶχε ἀναλάβῃ τὴ γραμματεία τῆς Χ. Ε. Ν. καὶ στὸ λίγο διάστημα πὸν ἐργάστηκε, προσπάθησε τὰ δώσει μιὰ καινούργια ζωὴ στὴ χριστιανικὴ αὐτὴ ὀργάνωση πὸν ὅταν ἐξελιχθῇ, θὰ προσφέρει ὑπηρεσίες στὸν κόσμον τῆς γυναικείας νεολαίας.

‘Η πίστη τῆς Δδας Ἀμαριώτου στὸν ἀγῶνα μας φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ μιᾶς ἐπιστολῆς τῆς στὴν πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου, πὸν ὅσο καὶ ἂν προσκρούομε στὴ μεγάλη τῆς μετριοφροσύνη νομίζομε πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ δημοσιέψομε:

«Στοὺς χωριανούς μου καὶ τὶς χωριανές μου χρωστῶ τὴ θερμότατην ἀγάπην πὸν αἰσθάνομαι γι αὐτούς καὶ τὸν κάθε ἄνθρωπον, τοὺς χρωστῶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μου γὰ τὸ γυναικεῖον ζήτημα...

Στὸ διορισμὸν μου τώρα βλέπω μὲ ἱερὸ σεβασμὸν μιὰ γυναικεῖα νίκη πὸν τὴν πανηγύρισε ἀληθινὰ ἡ ψυχὴ μου, μόνον καὶ μόνον ὡς γυναικεῖα νίκη. Κι ἀπὸ κεῖ ἀκριβῶς βγαίνει γιὰ μένα καὶ ὅλη ἡ εὐθύνη γιὰ τὸ ἔργο μου, καὶ οὔτε στιγμή δὲ λησμονῶ ὅ,τι τὸ ἔργο μου θὰ κριθῇ ἢ γυναίκα μας γενικώτερα ἂν εἶναι καὶ γιὰ μεγάλας θέσεις, ὅπως πραγματικὰ τῆς ἀξίζει. Καὶ αὐτὴ τὴν εὐχὴ σᾶς ζητῶ τώρα, νὰ μπορέσω ὅσο θέλω καὶ ὅσο ὀφείλω, νὰνταποκριθῶ στὶς ὑποχρεώσεις πὸν ἔχω τώρα, ὄχι μόνον ἀπέναντι τοῦ ἔργου μου καὶ τῶν συναδέλφων μου καὶ τοῦ κλάδου ὅλου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου, μὰ καὶ ἀπέναντι τῆς ἑλληνίδας, πὸν παλαίει τόσο, γιὰ νὰ πάρῃ τὴν θέσιν πὸν τῆς ἀνήκει. Πιστεύω στὴ δύναμιν τῆς ἀγάπης καὶ μ’ αὐτὴν πὸν τὴν αἰσθάνομαι ἀπεριόριστη στὴ γυναίκα μας, χωρὶς νὰ παραγνωρίζω καὶ τὶς ἑλλείψεις τῆς, θὰ φροντίσω γι’ αὐτὴν μὲ μιὰ ἐνέργεια ἀνάλογη μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἰδέας καὶ τῆς πραγματικότητος».

Μὲ τὸ σεμνὸν καὶ σοβαρὸν τρόπο πὸν ἀντικρούζει τὶς ὑποχρεώσεις καὶ τὶς εὐθύνες τῆς στὴ νέα τῆς θέση, εἴμαστε βέβαιες πὼς ἡ Δδα Ἀμαριώτου θὰ ἐξυπηρετήσῃ σημαντικὰ τὴν ἐκπαίδευση στὴν Ἑλλάδα γενικὰ καὶ ἰδιαίτερα τὴ γυναικεῖα ἐκπαίδευση.

* *

‘Η δευτέρα γυναικεῖα νίκη ἀφορᾷ τὴν ὀνομασίαν τῆς πρώτης Ἑλληνίδας διδάκτορος τοῦ δικαίου. ‘Η νομικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου μας σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες συνεδριάσεις τῆς ἀνεκήρυξε παμπήφει! διδάκτορα τῆς νομικῆς σχολῆς τὴν δ-δα Ἰωάννα Σεφεριάδου καὶ τώρα κ. Τσάτσου μὲ τὴν πραγματεία τῆς «Ἐπίδραση τῆς ἐθνικότητος ἐπὶ τῆς ἐγκυρότητος τοῦ γάμου». ‘Η ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Ράλλη εἶναι ἐξαιρετικὰ κολακευτικὴ γιὰ τὴν νέαν ἐπιστήμονα.

«‘Η συγγραφεὺς λέγει δὲν περιορίζεται μόνον εἰς

αντικειμενικήν έκθεσιν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐκφράζει ἰδίᾳ γνώμῃς μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως... Ἐν σελ. 40 ἀντικρούει τὴν γνώμην τῶν Καλλιγᾶ καὶ Κρασσᾶ καθ' ἣν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 1856 ἀστικοῦ ἡμῶν νόμου ὑπάγει πάντα τὰ εἰς τὸν γάμον ἀφορῶντα εἰς τοὺς νόμους τῆς πολιτείας τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἐκ τῆς εἰς ἀρσενικὸν γένος ἐκφράσεως διὰ τῆς γνώμης ὅτι τὸ εἰρημένον ἄρθρον 4 περιλαμβάνει κατὰ τὸν σχετικὸν ἐρμηνευτικὸν κανόνα καὶ τὸ θῆλυ γένος καὶ ἐκ τῆς τοῦ ἄρθρου διατυπώσεως καθόλου...

Ἡ δ-νὶς Ἰωάννα Σεφεριάδου ἀριστοῦχος τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, διὰ τῆς πραγματείας ταύτης καταδεικνύεται κατέχουσα πλήρως τὸ θέμα ὑπερ ἐγένετο ὑποκείμενον τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς ἐπεξεργασίας. Τὴν προσοχὴν αὐτῆς σὺν δυνάμει δύναται τις εἰπεῖν ὀπωσοῦν λόγου ἀξία ἐπιστημονικὴ πραγματεία τῆς ἡμεδαπῆς νομικῆς φιλολογίας, μάλιστα δὲ τῆς Γαλλικῆς, διέλαθεν· ἀλλ' οὐδὲ ἀπόφασις ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ θέμα ἀφορῶσα παρωράθη ὑπ' αὐτῆς. Ὅτι ἡ συγγραφεὺς δὲν περιορίζεται εἰς ἀντικειμενικὴν έκθεσιν τῶν ἤδη δεδιδχμένων ἀλλ' ἀείποτε πειράται· ἵνα ἐπὶ παντὸς παρουσιαζομένου ζητήματος ἐκφέρῃ καὶ ἰδίαν αὐτῆς γνώμην εἶνε περιττὸν καὶ αὐθις νὰ τονισθῇ.

Ἡ πραγματεία τῆς Δδου Σεφεριάδου εἶνε ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν ἀρίστων αἵτινες ποτὲ ὑπεβλήθησαν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ παρ' ὑποψηφίου Διδάκτορος.

Ὁ Σύνδεσμός μας μὲ ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν συγχαίρει ἐγκάρδια τὴν νέα διδάκτορα καὶ εὔχεται νὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωσιν εἰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τῆς, ὡς ἔγρηγορα ν' ἀνεβῇ καὶ εἰς λοιπὰς βαθμίδας τῆς Πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ἰδιαίτερα χαίρεται χαίρει ζωντανὰ τὴν νίκη μίᾳς φεμινίστριας, ποῦναι καὶ νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ φεμινισμοῦ γενικώτερα.